

Direktør H. O. G. Ellinger og som 2den Stedfortræder Grosserer Th. Jensen. Da Direktør H. O. G. Ellinger var valgt ogsaa som Stedfortræder for 4de Landstingsmand og ved dennes dødelige Afgang er indtraadt i det høje Ting, er det Hr. Grosserer Th. Jensen, der nu som 2den Stedfortræder for 3die Landstingsmand vil have at indtræde i Tinget. Hr. Th. Jensen har afgivet Erklæring til Udvalget om at have fast Bopæl her i København og være opført paa Valglisten for København. Derfor indstiller hele Udvalget, at det høje Ting godkender Valget af Grosserer Th. Jensen som Medlem af det høje Ting for 1ste Landstingskreds.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Valget af Grosserer Th. Jensen vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem den kgl. danske Regering og den russiske socialistiske føderative Sovjetrepublikks Regering under 23. April d. A. i Moskva afsluttet foreløbig Overenskomst med dertil hørende Protokol, Erklæring og Noteveksling.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1).

Forslaget sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Cold): Det Forslag til foreløbig Overenskomst, der ligger paa Tingets Bord i Dag, er efterhaanden blevet vel kendt. Det har været omtalt og drøftet først paa det lukkede Møde, senere i Pressen, og der har været skrevet og talt saa meget om dette Spørgsmaal, og Standpunkterne er saa vel kendte, at jeg for saa vidt kan fatte mig i Korthed. Men jeg finder dog Grund til i Anledning af de Diskussioner, der har fundet Sted, at fremhæve et Par Punkter. Jeg vil saaledes gerne bemærke, at Aarsagen til, at Regeringen fandt Øjeblikket opportunt til at genoptage disse Forhandlinger, som det den 16. December 1921 ved Folketingets Resolution havde faaet et Paalæg om i gunstigt Tilfælde at bringe videre, var den, at man fandt, at de økonomiske Forhold i Rusland havde udviklet sig paa

en saadan Maade, at det havde Interesse for Danske i Almindelighed og de danske Erhverv i Særdeleshed at kunne faa fornøden Adgang til fra Begyndelsen at følge disse Forholds Udvikling. Det har ingenlunde været Regeringens Tro eller Tanke, at Forholdene i Rusland havde udviklet sig paa en glimrende Maade, saaledes at man straks, ved at indgaa en Overenskomst om Genoptagelse af Handelen, kunde vente sig store Fordele fra den ene eller den anden Side. Man havde Følelsen af, at de kontante Beholdninger, der fra gammel Tid fandtes i Rusland, og som i et Par Aar gav Landet en betydelig Købeevne, var i Færd med at blive ud-tømt, men paa den anden Side var der, efter at Sovjetregeringen efter Konferencerne i Genua og Haag havde maattet opgve Haabet om at kunne faa en virkelig Kredit hos de europæiske Nationer, kommet en Bevægelse i Rusland, der gik ud paa at søge at klare sig selv og ved egne Midler saa vidt muligt at op-hjælpe Landet. Det Udslag, som dette har givet sig i Rusland, er, at man fra den stærkt monopoliserede baade inden- og udenrigske Handel er gaaet over til i vidt Maal at lukke op for den indenrigske Handel, saaledes at den blev frigivet, og der virkelig paa dette Felt kunde arbejdes. Og medens man stadig som Princip har holdt fast ved, at Statshandelen udadtil skal være et Monopol, har man dog ogsaa paa dette Omraade gjort visse Indrøm-melser; der blev aabnet Muligheder for, at den udenrigske Handel dog ogsaa kunde gaa, selv om de endnu kun var ringe. Da man imidlertid har følt Trang til fremmed Kapital til Hjælp for Landets Genrejsning, er man kommet ind paa det Koncessionssystem, der er det høje Ting vel bekendt. Der er afsluttet flere betyd-ningsfulde Koncessioner, som man vel endnu ikke paa dette Tidspunkt er i Stand til fuldt ud at vurdere, men som dog har gjort det muligt, at mange af dem, der tidligere har drevet Forretninger i Rus-land og netop hørte til de store Fordrings-havere, kunde finde Vej til at udnytte deres Erfaring og, selv om de ikke kunde faa direkte tilbagegivet, hvad de havde tabt, dog fik Mulighed for fremtidig at arbejde paa en saadan Maade, at det dog vilde være bedre for dem end at være helt udenfor.

Det var navnlig med disse Forhold for Øje, at Regeringen ikke mente, man havde Ret til vedblivende at gøre det store Rusland, som dog rummer og har rummet